

Památkový zákon může zkomplikovat stavební záměry

Praha, 12. 7. 2017 – Poslanci začnou dnes projednávat nový zákon o ochraně památkového fondu, který by mohl zásadním způsobem zkomplikovat už tak dost přiškrcený rozvoj měst. K zákonu, který vyvolal nevoli dokonce i části odborné veřejnosti, se sešlo 53 pozměňovacích návrhů, některé z nich by ale napáchaly přenesením rozhodování na laiky bez odborné erudice více škody než užitku. Je jím nový institut památky místního významu a postavení spolků, nadací nebo obecně prospěšných společností jako účastníků v řízení týkajících se ochrany architektonického dědictví. Shodli se na tom odborníci u kulatého stolu, který k tomuto tématu uspořádala společnost Central Group.

„Státní správa disponuje rozsáhlým aparátem odborníků, kteří rozhodují o tom, co je a není kulturní památkou v širších souvislostech a mělo by to tak zůstat. Do tohoto rozhodování by neměli zasahovat laici, ať už se jedná o zastupitele měst a obcí nebo o zájmová sdružení,“ řekla výkonná ředitelka společnosti Central Group Michaela Tomášková. Do rukou politiků volených na čtyři roky by neměl být podle ní zřízením institutu památky místního významu vkládán tak silný nástroj, který dokáže zablokovat rozvoj. Občané, spolky i samosprávy mají právo podávat podněty na prohlášení nemovitosti kulturní památkou, a také to dělají. Tím je dostatečně zajištěna účast veřejnosti na ochraně kulturního dědictví.

„Nový zákon o ochraně památkového fondu je ještě rigidnější než ten současný. Nový institut památky místního významu by umožnil komukoliv zablokovat cokoliv. Takový nástroj by mohl fungovat ve vyspělé společnosti založené na obecném konsensu, kde negativní postoj křičící menšiny nepřeváží názor většiny. A takovou společností my nejsme,“ podotkl architekt Josef Pleskot. Obává se, že by naprosto lokální zájem mohl zabránit stavbě nadregionálního významu. *„U prohlašování staveb kulturními památkami není jednoduché dospět k obecně přijímanému konsensu u odborníků, natož pak u laiků. Navíc by takový institut v rukou starosty a zastupitelů byl podle mého soudu příliš snadno zneužitelný,“* dodal Pleskot.

Pozměňovací návrh na zavedení památky místního významu, kterou by se objekt stal pouze na základě usnesení místního zastupitelstva, také vůbec neřeší povinnosti a práva vlastníka takové památky. Patrně by byl až někdy v budoucnu upraven nějakým prováděcím předpisem ministerstva kultury, nebo by byl jeho výklad ponechán na libovůli zastupitelstev. Oboje by výrazně omezilo právní jistotu vlastníka takové nemovitosti.

Nový institut i postavení spolku jako účastníka řízení o prohlášení objektu kulturní památkou by se mohl stát i zbraní v konkurenčním boji i prostředkem, jak záměr v povolovacím procesu zdržet, přestože z věcného hlediska by byl takový postup zcela nesmyslný. S postavením účastníka řízení u spolků a místních samospráv nesouhlasí ani samotný předkladatel zákona – ministerstvo kultury.